

L'actitud del senyor Alba

Encara que potser malbaratem paper, temps i tinta en ocupar-nos d'un senyor adscrit a la meritòria categoria de cadàver polític, no volem silenciar l'efecte que ens produeix la seva oposició al títol que fa referència a Finances en l'Estatut de Catalunya.

Els esdeveniments d'aquests dies passats han tingut la virtut de fer emmudir aquell "Imparcial" sonor que venia a ésser el senyor Royo Villanova. Hom diria que se li ha acabat la corda i que aquells que la hi donaven tenen prou feina a què no els donin a ells, no pas corda, sinó cadena. Don Miguel de Unamuno, satisfet a mitges, per haver-nos només que mig esguerrat el capítol d'ensenyament, s'esbrava fent acudits sobre el nostre "dialecto" i no es preocupa de la Hisenda. L'ofensiva contra el nostre porta-monedes sembla recolzar en la mòmia de Don Abilio Calderón—que surt, de tant en tant, del seu sarcòfag, tota embenada de tòpics i llocs comuns—i en la barba petita i punxaguda de Don Santiago Alba, una barba que subralla més que cap altra cosa, la seva personalitat. Sota la barbeta en punxa de Don Santiago, hom s'imagina, inconscientment l'arissada "golilla" d'un "alguacil" del mil sis-cents. Don Santiago Alba té l'aspecte de quadriller de la Santa Hermandad i, sovint, els arguments i les demostracions que addueix a la Cambra, són tan rancis i tan anaerònics com aquells endolats satèlits de la justícia sota els Austries.

Si Don Santiago mereix una gorgera de randes, una espasa de cascà i un fanalet als dits, no sabem perquè ens sembla que darrera d'ell s'hi arrauleix algú que més que randes a la gorja hi mereixeria un corbatí d'aquells que hom acciona girant una rosca. Aquest espectre també és quelcom medieval, té aires de corsari berberisc o jaetància de "condottieri". És aquell que, amb frase justa, el senyor Carner va acusar de què devoraria la República, si la República no el devorava, primer, a ell.

Aquest personatge tenebrós, que sembla fugit d'una novel·la d'Ortega i Frías, deu ésser el que, a distància—els pirates saben de brui-xeria—suggeriona Don Santiago

i li fa dir les coses que diu. I pel damunt de tot li aconsella tot de diatribes contra l'actual digníssim ministre de Finances, el qual, ultra ésser català, ha tingut la gallardia de fer, en plena Cambra una dissecció fidel, d'aquesta tèrbola aparició que sembla la inspiradora del senyor Alba.

Ell prou declara que no vol entorpir, que pretèn col·laborar. Bé, bé. Paraules: La simple insinuació tenaçment repetida, de què hom pogués ajornar la concessió a Catalunya del seu aparell financer, significa una dosi de mala intenció que cap català no pot perdre de vista.

Afortunadament, el criteri del senyor March, ni el criteri del senyor Alba no prevaleixen. Un cop d'urpa de Manuel Azafia, deixarà sempre fora de combat, en nom d'una política nova totes aquestes romanalles de l'antigor, com són els pirates i els "corchetes".

Sessió de l'Ajuntament

Presidida per l'alcalde senyor Martí Baiges i assistint-hi els regidors senys Virgili, Gatell, Banús, Bieto, Cavaller, Miquel, Jordana B. Clariana, Balsells, Tortajada, Ribes i Andreu, ahir es reuní el nostre Ajuntament, sota la següent ordre del dia:

Es dona compte dels Butlletins Oficials rebuts últimament.

Comunicació del senyor arquitecte municipal, donant compte que la casa núm. 3 del carrer Gornals, amenaça ruïna. A la Comissió de Foment.

Instància del Club Natació Reus "Ploms", demanant un premi per al concurs de natació primera travessia del port de Salou, que organitza. A la Comissió d'Hisenda.

Altra de l'entitat "Taxistes Associats de Reus", pregant s'estableixi en aquesta ciutat la parada lliure. A la Comissió de Govern.

Altra de les senyores Isabel i Maria Ibáñez Aulesa, demanant no s'autoritzi la col·locació de cap quiosc enfront de la façana Nord de la casa núm. 57 del carrer de Llovera. A la Comissió.

Dictamen de la Comissió d'Aigües que va quedar pendent en la

L'estructuració burocràtica de la nova Catalunya

Importants manifestacions del senyor Tarradelles

El conseller de Governació de la Generalitat, senyor Tarradelles, en rebre els periodistes els féu importants declaracions sobre estructuració burocràtica de la nova Catalunya que ha de formar-se, quan regeixi l'Estatut.

Cree—començà dient el senyor Tarradelles—que per la importància que té l'articulació de Catalunya, és necessari donar la màxima publicitat a les coses d'ordre administratiu per a evitar que puguin suposar-se, com algú ja ha suposat, en articles periodístics, intencions que són del tot equivocades.

El Govern de la Generalitat es ve preocupant, amb gran deteniment, de l'organització burocràtica de la mateixa i procurant que aquesta burocràcia no ofegui l'esperit de la nova Catalunya.

Detallà l'adaptació que s'havia fet del personal de la Generalitat i digué que una de les coses que més ha estudiat i resolt el Consell és l'evitar les desigualtats de sou que existien entre funcionaris d'una mateixa categoria.

Significà que tota aquesta labor anava encaminada a implantar la norma jurídica de la vida catalana, establir els fonaments de la futura estructuració burocràtica, marcant els grups de categories en què s'acoplaran els funcionaris i la competència que s'exigirà a cada un d'ells.

Significà les dificultats amb què es topa en els assumptes de personal, recordant, a l'efecte, les moltes d'aquest ordre, amb què ha topat el senyor Azafia.

Digué que el Govern de la Generalitat amb l'estructuració de què donava compte, ha cregut trobar una barrera per a tots aquells elements que confien en la influència política per a arribar a qualsevol càrrec.

Es necessari—afegí—que tot el món sàpiga que l'Estatut implicarà per a nosaltres una responsabilitat i que en cap moment el Govern de la Generalitat es deixarà influir per a que aquesta gran burocràcia catalana manqui de la capacitat suficient.

Ni les amistats personals ni les polítiques, exerciran la nova pressió ni podran, en cap moment, fer que les corporacions públiques es puguin nodrir de persones que no tinguin la preparació suficient per a la funció que els estigui encomanada.

Relatà després detalladament l'estructuració acordada i les condicions d'aptitud que exigiran als funcionaris.

Afegí el senyor Tarradelles que el Govern de la Generalitat, a més de quant acabava d'indicar, s'havia preocupat de donar unitat a les Comissaries.

Acabà dient que amb la labor realitzada es donarà la sensació de què Catalunya té ja un Govern i que aquella unitat tan esperada és ja un fet.